

Таче най-послѣ поведе полкътъ си на метеризъ и скри се задъ шумата, която не бѣ оште поалена отъ казацитѣ. А занорожитѣ, и пѣши и на кони, излязѣхъ на три пѣтя къмъ три вратни. Единъ прѣзъ други се трупахъ таборе: Умански, Каневски, Стебликовски, Незамайковски, Гургазовъ, Титаревски, Тимошевски. Само Преславски нѣмаше. Здраво сърбнахъ казацитѣ му, и испихъ късметътъ си. Събудихъ се, кой врззанъ въ неприятелски рѣцѣ, а кой се и не събуди, а смненъ слѣзе въ черната землѣ, самиятъ войвода Хлибъ се намѣри между неприятелитѣ безъ врѣхна премѣна.

Въ градътъ усѣтихъ движението на казацитѣ. Сичкитѣ се сипнахъ на калето, и прѣдъ казацитѣ се показа жива картина: полски юнаци, единъ по-хубавъ отъ други, стоѣхъ на калето. Мѣдни шапки грѣхъ, като сѣнце, оперени съ бѣли, като лебедъ, пере. А на други се видѣхъ леки шапчици, червени и сиви, съ прекръшени на страна врѣхове. Врѣхни дрѣхи съ отменати рѣкаве, шити съ злато или съ гайтане. У нѣкои сабли и пушки съ скѣпи ишлемета, за които двойно плаштахъ пановетѣ, имаше и други много труфила. Отпреди горделиво стоѣше, въ червена шапка, съ злато накитена, буджаковски полковникъ. Полковникътъ бѣ тежичкъ, най-високъ и най-дебелъ, и едва го побирахъ широкитѣ му и скѣпи дрѣхи. А отъ другата страна стоѣше други полковникъ, низкъ човѣкъ, съвсѣмъ изсѣхналъ; но живо гледахъ бистритѣ му малки очи изъ подъ гѣсти вѣжди и скоро се обрѣшташе той на вси-странъ и сочѣше прѣгаво съ тѣжката си мръшава рѣка, та се распорѣждаше; виждаше се, че и съ малкото си тѣло, знае добръ воинската наука. Малко по-далече отъ него стоѣше х о р у н ж и й, високъ, високъ, съ гѣсти мустаки, червенъ: обичаше негова милость кескинъ медовина и добро гоштаване. И много се видѣше задъ тѣхъ сѣквава ш л я х т а¹⁾, оборудиле се, кой отъ свои жлѣтици, кой отъ кралева хазна, кой съ еврейски пари, откакъ заложиле, что намѣриле въ дѣдови си чифлици. Много имаше и сенаторски сътрапезници, които викахъ сенаторитѣ на обѣдъ за почестъ, а тѣ крадѣхъ отъ трапезата сребърни чеши, таче на другий день сѣдахъ на мѣсто кочияше въ фаetonъ на нѣкой панъ да каратъ конѣгѣ. Много бѣхъ сѣквави. По нѣкога нема пари да испие една чаша ракия, а за войнѣ сѣки се стѣжкѣлъ

1). Полското воинско сѣсловие (дворянство). Сравни стр. 9. прил. I. —